

Írta: David Dickson

Egyházi folyóiratok
(Igaz történet alapján)

Donovan becélózta a csúzlíjával a tuskóra helyezett üres konzervdobozt.

Hátrahúzta a csúzli gumiját.

„Mit csinálsz?” – kérdezte a húga, Dana.

„Ezt figyel!” – mondta.

Csatt!

Amint Donovan elengedte, a gumi visszacsapódott a helyére, a levegőbe löve a kődarabkát. Az egyik közeli fán megremegett néhány levél. De a konzervdoboz nem mozdult.

Donovan visszagyömösölte a csúzlit a farzsebébe. Mellélőt! Már megint!

Dana félrehajtotta a fejét. „Mit figyeljek?”

„Semmit – mondta Donovan. – Gyerünk, menjünk haza!” Elindultak vissza a házba.

Donovan félrerúgott egy botot az útból. Bármilyen keményen is próbálkozott, sehogy sem sikerült megfelelően használnia Apu csúzliját. Pedig *imádta* azt a csúzlit! Mindegy szívesen vette elő, amikor Aput

elszólította a munkája, mint ahogy most is. Segített neki, hogy akkor is ott érezze Aput maga mellett, amikor nem láthatta.

Előhúzta a csúzlit a zsebéből, és lassan forgatta a kezében. A durva fanyél már régen simára kopott. Apu egy erős ágból faragta a csúzlit, és évekig használta, mielőtt Donovannek adta.

Azon a napon Apu rámutatott a konzervdobozra: „Bámulatos dolgok történhetnek, amikor összpontosítasz.” Donovan soha nem felejtette el, ami azután történt. Apu megcélózta a konzervdobozt a csúzlival, és eltalálta. Elsőre! Olyan könnyűnek tűnt. Donovannek nagyon hiányzott Apu.

Még akkor is rá gondolt, amikor aznap este álomba merült.

Másnap reggel Donovan kivitte a csúzliját a kedvenc fáihoz, hogy újra próbálkozzon.

„Összpontosítás...” – mondta, ahogy a tuskón árválkodó konzervdobozra meredt. Újabb kavicsot helyezett a csúzliba, és megfeszítette a gumit.

Apu nem adja fel a próbálkozást akkor sem, amikor valami nem jön össze, gondolta Donovan.

Próbált nem gondolni azokra a lövésekre, amikor elhibázta. Az egyik szemét becsukta, ahogy Apu tanította neki. *Igazán* összpontosított. Donovan semmi mást nem látott a világból, csak azt a piros konzervet.

Lassan kifújta a levegőt és elengedte a gumit.

Csatt!

BONG!

Donovan pislogott egyet meglepetésében, ahogy a doboz lerepült a tuskóról.

„Megcsináltam! – kiáltotta. – Igeen!”

Aznap este Donovan Anyu mellett ült a vacsora után. Feltartotta a csúzlit.

„Ma végre eltaláltam a konzervdobozt!” – mondta vigyorogva.

„De ügyes vagy!” – mondta Anyu.

„Tudod, ez a csúzli a kedvenc dolgom az egész világon” – mondta Donovan.

„Tényleg?” – kérdezte Anya.

„Bizony. Mert segít Apura gondolni, és magam mellett érezni őt.”

Anyu elmosolyodott. „Szerintem örömmel hallja majd, hogy így érzel. És tudod mit? Már csak három nap, és itthon lesz. Megmutathatod neki, hogy milyen ügyes lettél.”

Donovan már alig várta! „Támadt egy ötletem” – mondta. Elszaladt, hogy megkeresse Danát. Megtaníthatná neki használni a csúzlit, ahogy őt is megtanította Apu.

„Figyelj csak, Dana! – mondta. – Szeretnéd megtanulni használni Jamaica legjobb csúzliját?” ●

Bámulatos dolgok történhetnek, amikor összpontosítasz.

A legjobb csúzli Jamaicában

ILLUSZTRÁLTA: GREG NEWBOLD

Milyen különleges dolgok segítenek neked, hogy közelebb érezd magad valamelyik családtagodhoz?